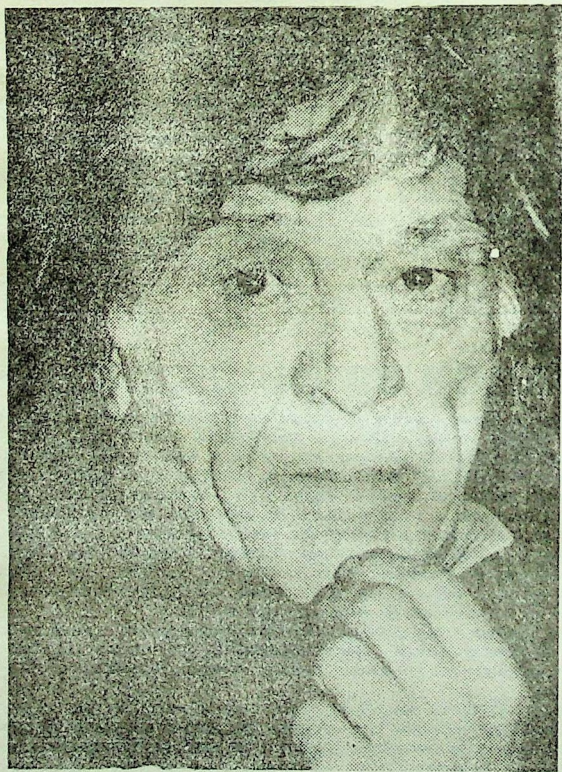

ПЕТЪР СЛАБАКОВ —
— ОТ ЧИСТ —
— ИЗВОР —

ОПИТ ЗА ПОРТРЕТ С ДВА МИСЛЕНИ
ВЪПРОСА КЪМ ЧОВЕКА И АКТЬОРА
(Следва на стр. 2)

—От чист извор—

(Изложението е от стр. 1)

Той е добре известен на своите избиратели и като артист, и като общественник. Но все пак няколко факта от жителската му биография няма да бъдат излишни, за да опознаем по-отблизо човека, който има смелостта да бъде един от първите, дръзнали открито да се противопоставят на жестоката мелница за претопяване на човешката индивидуалност, мелница, която днес ние почти „нежно“ наричаме тоталитаризъм. Роден на 23. IV. 1923 г. в гр. Лясковец, завършва икономика в София и от края на 40-те години се отдава на актьорската професия, за да се вгради в няколко дузини запомнящи се роли или както пише неговият приятел и съмишленик Георги Мишев: „Той изигра целия регистър на човешкия характер — от величието и триумфа на благородника и революционера до падението на еснафа и лумпена. Превъплъти се в безброй маски и имена, но запази своя образ и име“. В българското кино със златни букви ще останат филмите с негово участие: „Пленено ято“, „Самодивско хоро“, „Първи урок“, „Цар и генерал“, „Иван Кондарев“, „Тютюн“... до телевизионните сериали „Дом за нашите деца“ и „Неизчезващите“. Един от учредителите и член на УС на „Обществен комитет за защита на Русе“, един от инициаторите за създаване на НС „Екогласност“ и негов председател.

Той не е казал много за себе си. От това, което съм чел, от това, което съм си записвал, когато съм го слушал на събрания, митинги, годишнини, отделих следните неговиредове. Те най-добре го характеризират като човек с неподкупна гражданска съвест, като личност, готова да отстоява докрай правотата на идеите си.

— Господин Слабаков, бие сте познат като артист, който има предпочитание към силните характери. Ако отнесем тази Ваша склонност към обществената Ви дейност и най-вече към Комитета за Русе, тема, към която ние, русенци, сме особено ревниви, бихте ли ни казали някои неизвестни или малко познати нам неща, в които да преобладава трагедийно-героичният момент!

— То, трагедийното, започна още в деня на създаването на комитета (8. III 1988 г.), когато току-що избраният му председател Георги Мишев се обърна към членовете на УС с думите: „Сега как да ви благодаря за доверието, като знам какво ни чака.“ Неговото „предсказание“ се оправда напълно, само след седмица и ние, членовете на БКП от УС, бяхме привикани поединично в Секретариата, където трябваше да отговаряме пред Ч. Александров, Гр. Филипов, М. Балев, Ем. Христов. Те нервнo тропаха по масата, заплашваха, та моите аргументи за съсипаните от рудник „Трояново 1“ 140 000 дка плодородна тракийска земя, за превърнатите в мил спомен от миналото кристално чисти извори на Девня увиснаха във въздуха. И-се получи нещо комедийно. Мислех, че ще срещна най-умните хора, които управляват държавата, а се оказа, че са нула. Чудех се как ни управляват такива глави... Не се отказахме от комитета, след десет месеца положихме началото на НС „Екогласност“, а след още десет успяхме да го регистрираме като първо сдружение у нас с идеална цел.

— Знайно е, че в древността на учителите, защото слизали до равнището на учениците си (това се отнася и до мен), и на актьорите, заради многобройните им превъплъщения на сцената, не са им разрешавали изборителни права. Като оставим алузията настрана, какво ще бъде Вашето лице като наш народен представител!

— Във всеки един бъдещ наш парламент, бил той и най-демократичния, НС „Екогласност“ винаги ще бъде и ще си остане конструктивна опозиция. В настоящия момент борбата ни ще бъде да отстраним механизмите, които ерозират земята ни, умъртвяват реките ни, унищожават горите ни. Та ние и в настоящия момент сме надминали останалите европейски страни по тотално унищожаване на земята си. Процентът на заразените и почти вече негодни, а някога плодородни земи, е вече 16—18 на сто от целия по-земен фонд, а ако не спрем настъплението си срещу земната хранилница, в началото на XXI век ще стигнем до печалните, но и страшни 35—40 процента. Така че има за какво да се борим и да пледираме... А що се отнася до Русе — да му върнем това, което му бе отнето от тоталитарния режим — неговия възрожденски дух, неговия блясък на град с богато историческо и културно наследство.

Петър Слабаков е добре познат на всички русенци, гостувал ни е, надяваме се, че и в бъдеще ще го виждаме по-често сред нас. Но той е от хората, които може да уподобим на чистия извор, колкото повече вода пиеш от него, толкова по-силна става жаждата ти.

Атанас ГАНЧЕВ